

побудові алгоритму моніторингу взаємодії.

Формуючи такий алгоритм, слід охарактеризувати сутність терміна «моніторинг» та перспективи його використання в управлінні МСБО.

Даний термін в останні роки знайшов широке застосування і в теорії та на практиці. У традиційному і вельми поширеному розумінні моніторинг є спосіб спостереження за об'єктом і попередній аналіз результатів такого спостереження. Після проведення моніторингу здійснюється другий етап аналізу, тобто існує зв'язка «моніторинг – аналіз результатів».

Література:

1. Бутенко А. І. Рівень потенціалу малого підприємства в Одеському регіоні та напрями активізації його використання: [монографія] /А.І. Бутенко, І.М. Сараєва, Н.І. Носова. – Одеса: Інтерпрінт, 2013. – 112 с.
2. Захарченко В. И. Разработка кластерной политики для малого бизнеса в промышленности /В.И. Захарченко, Л.Д. Глуценко // Мат. міжнар. наук.-пр. конф. «Сучасні наукові досягнення - 2011». – Прага, 2011. – Вип. 5. – С. 30-33.
3. Меркулов М.М. Управління ресурсним забезпеченням малих промислових підприємств з технологічними інноваціями //М.М. Меркулов, Л.Д. Глуценко // Наукові роботи КНУ. – Кіровоград, 2013. – № 23. – С. 223 – 229.

МОДЕРНІЗАЦІЯ ВИРОБНИЦТВА І ВИЗНАЧЕННЯ РИЗИКІВ

Захарченко В.І.

Доктор економічних наук, професор

Одеський національний університет імені І.І. Мечникова (Одеса, Україна)

Аль-Шаргі Фахд

Аспірант

Одеський національний університет імені І.І. Мечникова (Одеса, Україна)

У разі визначення внутрішніх ризиків для підприємства, яке знаходиться перед необхідністю модернізувати обладнання стикається з безліччю проблем ще на початковому етапі. Перед початком процесу слід визначити в першу чергу, недоліки в структурі управління та організації робочого часу співробітників. Розберемо докладніше цей аспект. Отже, при необхідності переходу на нове або інноваційне обладнання головне визначити заздалегідь необхідний результат. Це означає, що кінцевою метою буде підприємство з новою внутрішньою структурою.

Звичайно для того, щоб зрозуміти помилки в організаційних моментах необхідно зібрати інформацію про всі відділи та організації праці кожного працівника. Для цього необхідно використовувати: опитувальні листи (як стандартні, так і спеціалізовані), структурні діаграми, карти потоків (оцінка вузлових елементів виробництва), інспектування (краще раптове) і звичайно аналіз фінансової звітності. Отримання подібних відомостей допоможе виявити як дублюючі між структурними одиницями підприємства функції так і основні небезпеки виробничого процесу, можливість визначити ступінь ймовірності настання ризику і небезпеки пов'язані з ризиком невиконання умов за вже укладеними договорами, що дозволить уникнути фінансових втрат при переході до нової організаційної структури. У сучасній Україні при модернізації виробництва все частіше застосовують кредитні та лізингові схеми, що веде до додаткових ризиків (рис. 1).

З рис. 1 можна побачити, що після визначення внутрішніх ризиків необхідно перейти до ризиків зовнішнього середовища, без яких не можливо виробити правильну стратегію. Допоможе використання статистичних даних, аналітична інформація, відомості про конкурентів (стан обладнання, структура підрозділів, документи фінансової звітності). Слід звернути увагу на стразовий, валютний і податковий ризики.

В ході модернізації підприємства одним з визначальних чинників і значень буде час, адже при високих стразових ризиках (як, наприклад в Україні), необхідно дуже серйозно поставитися до вивчення підготовлюваних законопроектів. Важливо звернути увагу і на динаміку торгів на ринку акцій.

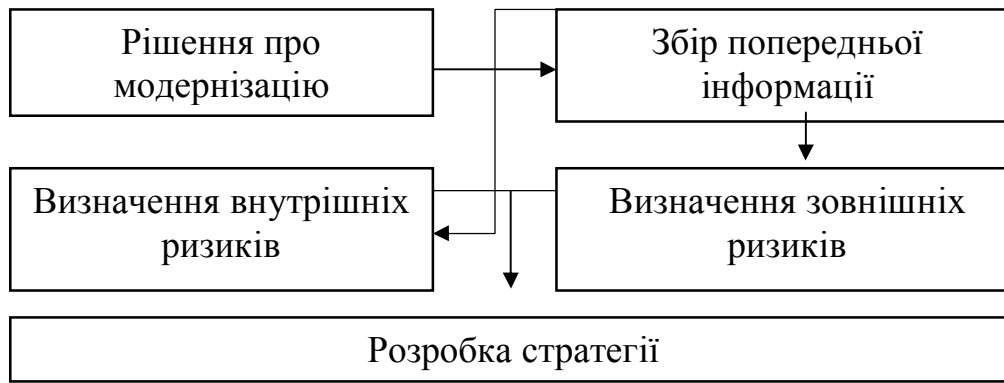

Рис. 1. Короткий цикл вироблення стратегії

Однією з основних задач ризик-менеджменту, є ефективне управління організацією в умовах різко змінюваної обстановки. Розглянемо схему поступового переходу підприємства на нове обладнання з послідовною заміною цехів (або верстатів), при гривневому залученні.

Отже, зіткнувшись з необхідністю переобладнання підприємство аналізує внутрішнє середовище. Детально розглянемо виробничий процес. Процес виробництва, безумовно, пов'язаний з ризиками. Матеріальна складова даного процесу вкрай велика, це вже ризик втрати грошей. Як можна оптимізувати виробничий цикл? З чого починати? Як збільшити прибуток і зменшити витрати?

До початку ХХІ століття з'явилася тенденція відродження промисловості підприємства і що найголовніше, привела за собою необхідність у вирішенні таких проблем як підвищення ефективності процесу виробництва, наприклад, за рахунок нових технологій, виключення ризиків у виробничий процес, за рахунок додаткового навчання персоналу.

Цикл виготовлення конкретної деталі зазвичай визначається трьома етапами:

- 1) отримання матеріалу зі складу;
- 2) заготівля потрапляє на ділянку;
- 3) завершення виробничого циклу, вихідний контроль.

Визначитися в чому може бути ризик на кожному етапі не складно. На першому етапі, це: не відповідність марки матеріалу з кресленням, недоброякісний матеріал. Виключити ці ризики можна тільки на етапі вхідного контролю. На другому етапі циклу виготовлення ризики виникають через, так званого, людського фактора або «права на помилку». Також людський фактор присутній при проектуванні, при розробці технології виробництва деталі. Тим самим виходить потрійний ризик, який мінімально можна виключити за рахунок професійного конструктора, технолога і робітника. Не складно зрозуміти, що на третьому етапі ризику не існує, так як це контроль готової деталі.

Але, уявімо, що на підприємстві з'явилося нове технологічне оснащення та деталь, яку робили раніше на трьох верстатах, тепер проводиться на одному верстаті, тобто економія часу і грошових коштів на двох операціях. Для цього потрібен новий технологічний процес і ось тут також присутній ризик, де знову ж таки може зіграти людський фактор, який виключається з відомим нам причин. Так само докладно розглядати кожен фактор окремо. При отриманні максимально достовірної інформації, можливо, звести ризики до мінімуму.

Література:

1. Васильева Т.А. Риск-менеджмент инноваций /Т.А. Васильеве и др. – Сумы: Деловые перспективы, 2005. – 260 с.
2. Захарченко В. И. Факторы хозяйственных рисков в рыночных сетевых структурах /В.И. Захарченко // Вісник ОНУ імені І.І Мечникова. – 2006. – Т.11. – Випуск 8. – С. 41 – 45.
3. Формирование хозяйственных решений / Под общей редакцией В. М. Хобты. – Донецк: Каштан, 2003. – 416 с.